

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24

гр. Бургас, 17.01.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павел Ал. Ханджиев

Членове: Десислава Д. Щерева
Янко Н. Новаков

като разгледа докладваното от Десислава Д. Щерева Въззивно частно гражданско дело № 20222000500474 по описа за 2022 година

Производството е образувано по частната жалба на К. Д. К., лично и като пълномощник на С. Т. К., против определение № 260060/17.10.2022 г., постановено по т.д. № 40/ 2015 г. по описа на Окръжен съд Ямбол, с което е допълнен диспозитива на определение №260036/21.06.2022 год. по същото дело и са обезсилени заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК №524/20.04.2015 год. и изпълнителен лист от 21.04.2015 год., издадени по ч.гр.д.№843/15 год. по описа на ЯРС.

В частната жалба се изразява недоволство от обжалвания акт и се твърди неправилност на мотивите на първоинстанционния съд, че се налага допълване на определението на основание указанията, дадени в т.13 от ТР №4/2013 год. на ОСГТК ВКС. Според жалбоподателя, в горното ТР няма задължителни указания заповедта за изпълнение и изпълнителния лист да се обезсилват със същото определение, с което се прекратява производството по чл.422 от ГПК, а се съдържа само тълкуване и препоръка. Сочи се, че мотивите на тълкувателните решения не са задължителен елемент по смисъла на чл.130 ал.2 от ЗСВ, те само обосновават записаното в решенията. Твърди се, че не е било отправено искане от страните за допълване и е неприложима хипотезата на чл.250 от ГПК, съдът няма възможност по своя инициатива да изменя или допълва решението си – чл.246 от ГПК, нито е имал възможност да приложи разпоредбата на чл.253 от ГПК, защото определението за прекратяване е влязло в сила. Поддържа се, че както определение №260036/21.06.2022 год. , така и определение № 260060/17.10.2022 год. не подлежат на обжалване.

Моли се определение № 260060/17.10.2022 год. да бъде отменено в частта, в която се допълва диспозитива на определение №260036/21.06.2022 год. и в частта, в която се обявява за подлежащо на обжалване и да се постанови друго, с което определение № 260060/17.10.2022 год. да бъде

обявено за самостоятелно и неподлежащо на обжалване.

Насрещната страна по частната жалба не е депозирала отговор в предоставения срок.

Апелативен съд - Бургас, след като се запозна с частната жалба, писмените доказателства и обстоятелствата по делото, и като съобрази закона, приема, че е подадена от лица без надлежна процесуална легитимация:

Производството по т.д. № 40/ 2015 г. по описа на Окръжен съд - Ямбол е образувано по искова молба на „Ю. Б.“ АД против К. Д. К. и С. Т. К. с правно основание чл.422 от ГПК. С решение №260002/14.02.2022 год. са установени вземанията на банката, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК №524/20.04.2015 год. по ч.гр.д. №843/15 год. на ЯРС, произтичащи от договор за потребителски кредит от 17.12.2007 год. На 30.05.2022 год. е подадена молба от ищеца за обезсилване на решението на осн.чл.249 от ГПК, поради постигнато извънсъдебно споразумение в срока за обжалване на решението. От съда са дадени указания молбата да се подпише от всички страни по делото. На 10.06.2022 год. е депозирала молба по чл.249 от ГПК, подписана от всички страни и отново е представено извънсъдебното споразумение. С определение №260036/21.06.2022 год. решението е обезсилено и производството по делото е прекратено. Поради необжалването му от страните определението е влязло в сила на 02.08.2022 год. На 05.08.2022 год. ответниците са подали молба, с която са поискали да бъдат обезсилени заповедта за изпълнение и изпълнителния лист. Молбата е била препратена на Районен съд Ямбол. На 14.09.2022 год. ответниците отново са подали молба, с която са поискали издаване на съдебен акт за обезсилване на заповедта и изпълнителния лист. Позовали са се на задължителните указания в ТР №4/2013 год. на ОСГТК ВКС, че обезсилването на заповедта и изпълнителния лист се осъществява едновременно с прекратяването на производството по иска. С обжалваното определение ЯОС е счел, че действително са налице предпоставки за обезсилване на заповедта за изпълнение и изпълнителния лист и това следва да се осъществи заедно с определението за прекратяване на производството. Така е допълнил определението си по чл.249 от ГПК с нарочен диспозитив за обезсилване на заповедта за изпълнение и изпълнителния лист.

От изложеното до тук се установява, че исканията на жалбоподателите са изцяло удовлетворени. Те са сезирали исковия съд с молба за обезсилване на издадените в заповедното производство заповед и изпълнителен лист, за което са имали правен интерес, тъй като, докато изпълнителния лист не бъде обезсилен, изпълнителния процес продължава съществуването си – арг.от чл.433 ал.1 т.3 от ГПК, дори и исковия процес да е прекратен или да е сключено извънсъдебно споразумение с кредитора. По молбата е налице положително произнасяне от съда с позоваване на ТР №4/2013 год., като са отчетени задължителните указания на ВКС, че при прекратяване на

производството по иска с правно осн.чл.422 от ГПК, компетентен да обезсили заповедта и изпълнителния лист е искивия съд, едновременно с постановяване на прекратителното определение, освен ако прекратяването е поради съдебна спогодба, която замества решението, или ако искивият съд прецени, че заповедта за изпълнение е влязла в сила поради неподаване на възражение в срок.

Възникването на правото за обжалване и надлежното му упражняване са обусловени от наличието на правен интерес за страната. Правният интерес от обжалване е за онази страна, за която резултатът е неизгоден – така опр.№ 271 от 30.05.2017 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1555/2017 г., IV г. о. ВКС. В случая определение №260060/17.10.2022 год. е изцяло в интерес на ответниците, тъй като с обезсилването на заповедта и изпълнителния лист ще бъде сложен край на принудителното изпълнение. Напълно ирелевантна за тях е формата, която съдът е използвал, за да уважи искането им – дали е постановен нарочен съдебен акт или е допълнен съдебния акт по чл.249 от ГПК поради по-късно установен пропуск. Отделно от това, според настоящия състав в случая не е налице хипотезата на чл.250 от ГПК, тъй като с определението се цели прилагане на задължителна последица от прекратяване на производството по установителния иск за вземането. Изцяло лишено от правен интерес е и обжалването на указанията на съда във връзка с обжалваемостта на определението, доколкото инстанционния контрол не следва от указанията, а от закона. Самите жалбоподатели твърдят, че определението не подлежи на обжалване, което лишава от логика действията им по подаване на жалба.

Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на всяко съдебно производство и само при наличието на такъв за съда възниква задължението да разгледа по същество сезиращата го жалба. В случая обжалването е лишено от правен интерес, ето защо жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството – да се прекрати.

Мотивиран от изложеното, Апелативен съд - Бургас,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частната жалба на К. Д. К., лично и като пълномощник на С. Т. К., против определение № 260060/17.10.2022 г., постановено по т.д. № 40/ 2015 г. по описа на Окръжен съд Ямбол.

ПРЕКРАТЯВА производството по ч.гр.д.№474/2022 год. по описа на Апелативен съд Бургас.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред ВКС в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____